

Krystyna Pawłowska

"Ochrona przyrody i ochrona zabytków - konflikt czy współdziałanie?" - sesja naukowa w Krakowie

Ochrona Zabytków 35/3-4 (138-139), 243

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

konserwacja — B 44 D, specjalne wyroby artystyczne — B 44 F. Informacja patentowa obejmuje 5 krajów produkujących w zakresie opatentowania wynalazków i opracowywana jest na podstawie skrótów opisów patentowych: „Official Gazette” (USA), „Official Journal Patents” (W. Brytania), „Biulletin Officiel de la Propriete Industrielle” (Francja), „Auszüge aus den Auslegeschriften” (RFN), „Otkrytia, izobretenija” (ZSRR). Od stycznia 1981 r. rozszerzono informację patentową o pełne opisy patentowe, które są przesyłane do zainteresowanych tą formą informacji. W związku ze zwiększo-

nym zainteresowaniem od 1982 r. przewidywany jest druk „Informacji Bieżącej” zawierającej ciekawsze pełne opisy patentowe. Powstanie Biura Handlu Zagranicznego PKZ i rozszerzenie konserwatorskich usług zagranicznych wymagało odpowiedniej reklamy. Dużą część polityki promocyjnej realizowana była przez Ośrodek. W latach 1980—1981 zrealizowano kilkanaście imprez składających się z ekspozycji wystawienniczych, odczytów polskich specjalistów i projekcji filmów o ochronie dóbr kultury. Wystawy te zorganizowane m.in. w Bazylei, Bratysławie, Berlinie, Hanoi, Paryżu,

Kijowie, Sofii, Wiedniu i Wilnie, prezentując dorobek badawczy i konserwatorski PKZ spełniły poważną i znaczącą rolę promocyjną przedsiębiorstwa, jak i dorobku polskich konserwatorów w świecie.

Ośrodek podejmował także różnorodną pracę związaną m.in. z realizacją i rozpowszechnianiem filmów o ochronie dóbr kultury¹⁸ oraz organizowaniem seminariów i konferencji konserwatorskich.

Andrzej Wawrzęczak

„OCHRONA PRZYRODY I OCHRONA ZABYTEKÓW — KONFLIKT CZY WSPÓŁDZIAŁANIE?” — SESJA NAUKOWA W KRAKOWIE

Każdego roku w maju Komisja Urbanistyki i Architektury PAN Oddział w Krakowie, Sekcja Architektury Krajobrazu organizuje sesję naukową, która stanowi okazję do spotkań ludzi interesujących się architekturą krajobrazu. IX sesja w dniach 14—15.V.1981 r. poświęcona była tematowi: „Ochrona przyrody i ochrona zabytków — konflikt czy współdziałanie?”.

Celem tej sesji było stworzenie platformy porozumienia między dwoma kierunkami ochrony wartości krajobrazowych: ochroną przyrody i ochroną zabytków. W związku z tym propozycja wygłoszenia referatów skierowana została do konserwatorów przyrody i konserwatorów zabytków z 8 województw Polski południowo-wschodniej, tak aby obszar każdego z nich mógł być omówiony z dwu różnych punktów widzenia. W podobnej intencji zwróciliśmy się także do Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, któremu podlega ochrona przyrody i do Ministerstwa Kultury i Sztuki, które decyduje o ochronie zabytków w Polsce.

Problem związków między ochroną przyrody a ochroną zabytków jest ciągle otwarty. Zagadnienie scalenia tych dwóch kierunków w jeden konsekwentny system ochrony krajobrazu

pozostaje nadal w sferze teorii. Mamy nadzieję, że IX sesja przyczyniła się do zbliżenia między teorią i praktyką w tej dziedzinie.

W trakcie sesji wygłoszone zostały następujące referaty: prezentujące problematykę ochrony przyrody i ochrony zabytków w województwach Polski południowo-wschodniej (mgr Jerzy Wertz, Konserwator Przyrody woj. krakowskiego, mgr Jerzy Kossowski, Konserwator Zabytków woj. krakowskiego, mgr inż. Władysław Borowski, Konserwator Przyrody woj. kieleckiego, mgr arch. Tadeusz Borska, Konserwator Zabytków woj. kieleckiego, mgr inż. Stanisław Kogut, Konserwator Przyrody woj. rzeszowskiego, mgr arch. Inga Sapełowa, Konserwator Zabytków woj. rzeszowskiego, mgr Jan Lenart, Konserwator Przyrody woj. bielsko-bialskiego, mgr Karol Gruszczak, Konserwator Zabytków woj. bielsko-bialskiego).

Referaty prezentujące problematykę ochrony przyrody i ochronę zabytków w województwach Polski południowo-wschodniej (mgr Jan Szafranski, Konserwator Przyrody woj. krośnieńskiego, mgr Zdzisław Gil, Konserwator Zabytków woj. krośnieńskiego).

Referaty syntetyczne: dr Tadeusz Rejman (Departament Ochrony Przyrody,

Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego), Rozwój przyrodniczych obszarów chronionych; prof. dr hab. arch. Wojciech Kalinowski (Dyrektor Ośrodka Dokumentacji Zabytków, Ministerstwo Kultury i Sztuki), Ocena stanu współpracy między ochroną zabytków a ochroną przyrody w Polsce, (referat nie wygłoszony); prof. dr hab. T. Szczęsny (Państwowa Rada Ochrony Przyrody). Możliwości rozwoju współpracy między ochroną przyrody a ochroną zabytków w Polsce (referat nie wygłoszony); doc. dr hab. arch. Krzysztof Pawłowski (Wicedyrektor Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki), Dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze, jako przedmiot zintegrowanego systemu ochrony (rekomendacje UNESCO i doświadczenia polskie); mgr inż. arch. Lucyna Czyniewska, Ochrona wartości kulturowych i przyrodniczych w planowaniu wielkoprzestrzennym (na przykładzie woj. toruńskiego i wrocławskiego); prof. dr hab. arch. Janusz Bogdanowski (Zakład Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej), System ochrony krajobrazu, jako propozycja scalenia ochrony przyrody i ochrony zabytków.

Krystyna Pawłowska

IV MIĘDZYNARODOWY KONGRES KONSERWACJI SPUŚCIZNY PRZEMYSŁOWEJ

W dniach 14—21 września 1981 r. odbył się we Francji kolejny kongres Międzynarodowego Komitetu Konserwacji Spuścizny Przemysłowej (ICCIH — International Committee for the Conservation of the Industrial Heritage), którego zakres działania rozciąga się na zagadnienia tzw. „archeologii przemysłowej” (ten termin przyjęty jest w krajach zachodnich dla zagadnień historii techniki i przemysłu), zorganizowany tym razem przez francuski ośrodek CILAC. Był to już czwarty kongres, poprzednie odbyły się w: 1973 r. — Ironbridge (Wielka Brytania), 1975 — Bo-

chum (RFN), 1978 — Sztokholm — Grangårde (Szwecja).

Obrady rozpoczęły się 15 września w Lyonie i po dwudniowym objęździe czterech wybranych tras kontynuowane były w dniach 18—20 w Grenoble. Trasy objazdów obejmowały zabytki architektury przemysłowej oraz współczesne zakłady przemysłowe w południowo-wschodniej Francji. Uczestnicy mieli możliwość poznać muzea w Lyonie, Le Creusot, Grenoble i in.

W kongresie uczestniczyli przedstawiciele 19 państw: Austrii, Belgii, Czechosłowacji, Danii, Finlandii, Francji,

Hiszpanii, Holandii, Japonii, Kanady, NRD, Norwegii, Polski, RFN, Szwajcarii, Szwecji, USA, Węgier i Włoch. Ogółem w obradach brało udział blisko 250 specjalistów (w tym znaczna część z Francji). W skład delegacji polskiej wchodził: dr Stanisław Januszewski (Instytut Historii Architektury, Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej), prof. dr Wojciech Kalinowski (Ośrodek Dokumentacji Zabytków), doc. dr Dagnuta Molenda oraz prof. dr Jan Pazdur (Instytut Historii Kultury Materialnej PAN).

Obrady toczyły się w 12 grupach pro-